

عنوان مقاله:

پرورش پست لارو میگوی وانامی در سیستم بیوفلاک

محل انتشار:

دومین همایش ملی علوم و فناوری های نوین در آذربایان (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

حسین آدینه - استادیار، دکتری تخصصی تکثیر و پرورش آبزیان، گروه شیلات، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه گنبد کاووس

محمد هرسیج - استادیار، دکتری تخصصی شیلات، گروه شیلات، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه گنبد کاووس

خلاصه مقاله:

این مطالعه با هدف بررسی اثرات استفاده از سطوح مختلف بیوفلاک بر عملکرد رشد و بقاء پست لارو میگویوانامی پرورش یافته بدون تعویض آب طراحی گردید. پست لاروها با میانگین وزنی و طولی بترتیب $7/48 \pm 0/85$ میلی گرم و $9/22 \pm 0/49$ میلی متر در ۱۵ تانک ۴۰ لیتری با تراکم ۱۰ پست لارو در لیتر ذخیره سازی شدند. سطوح مختلف بیوفلاک به عنوان منبع غذایی به آب مخازن آزمایشی اضافه شد: تیمار ۱۰۰% (B۱۰۰ بیوفلاک)، تیمار ۷۵% (B۷۵ بیوفلاک + ۲۵% کنسانتره)، تیمار ۵۰% (B۵۰ بیوفلاک + ۵۰% کنسانتره)، تیمار ۲۵% (B۲۵ بیوفلاک + ۷۵% کنسانتره) و تیمار B۰ (بدون بیوفلاک (۱۰۰% کنسانتره)). آزمایش به مدت ۲۸ روز بطول انجامید. فاکتورهای فیزیکوشیمیایی آب بین تیمارهای مختلف تفاوت آماری معنی داری نداشت ($P > 0/05$). در پایان دوره آزمایش، نتایج نشان داد که رشد و بقاء میگو در تیمار B۲۵ (بترتیب $301/23 \pm 32/20$ گرم و ۸۱/۵۶ درصد) نسبت به دیگر تیمارها افزایش داشت ($p < 0/05$). نتایج این مطالعه نشان داد که سیستم بیوفلاک (B۲۵) می تواند عملکرد رشد و بقاء پست لاروهای میگوی وانامی را بهبود بخشد. ۵۰% بیوفلاک + ۵۰% کنسانتره، تیمار

کلمات کلیدی:

میگوی وانامی، بیوفلاک، عملکرد رشد، بازماندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1326376>

